

INTRODUCTION

This week, as we are in the midst of 'sefirat ha'Omer', we return to Parshat Emor & Shmini to understand its meaning and connection to Har Sinai).

Review: Vayikra chapter 23

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר

ב דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, מוֹעֲדֵי יְהוָה, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ--

אֵלֶּה הֵם, מוֹעֲדֵי יְהוָה. ג שֵׁשֶׁת יָמִים, תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ: שַׁבַּת הוּא לַיהוָה, בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם.

ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם, בְּמוֹעֲדָם. ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן,

בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ--בֵּין הָעֲרֵבִים: פֶּסַח, לַיהוָה. ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה: שִׁבְעַת יָמִים, מִצּוֹת תֹּאכְלוּ. ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם; כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה, שִׁבְעַת יָמִים; בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ, כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. {פ}

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם, וּקְצַרְתֶּם אֶת-קְצִירָהּ--וְהִבֵּאתֶם אֶת-עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם, אֶל-הַכֹּהֵן. יא וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה, לְרִצְוֹנְכֶם; מִמַּחֲרַת, הַשַּׁבָּת, יִנִּיפְנוּ, הַכֹּהֵן. יב וַעֲשִׂיתֶם, בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת-הָעֹמֶר, כֶּבֶשׂ תְּמִים בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה, לַיהוָה. יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן, אִשָּׁה לַיהוָה--רֵיחַ נִיחֹחַ; וְנִסְכָּה זֵינ, רְבִיעֵת הַהֵין. יד וְלֶחֶם וְקִלִּי וְכֹרֶמֶל לֹא

תֹּאכְלוּ, עַד-עֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה--עַד הִבֵּיאְכֶם, אֶת-קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם: חֲקַת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם, בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם.

{ס}

טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הִבֵּיאְכֶם, אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת,

תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. טז עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית, תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם; וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֹדֶשֶׁה, לַיהוָה. יז מִמוֹשְׁבֵי תִיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה, שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים--סֹלֶת תִּהְיֶינָה, חֲמֵץ תִּתְּאֲפִינָה: בַּכּוֹרִים, לַיהוָה.

יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם, שִׁבְעַת כֶּבֶשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה, וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד,

וְאֵילִם שְׁנָיִם: יִהְיוּ עֹלָה, לַיהוָה, וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיָּהֶם, אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ

לַיהוָה. יט וַעֲשִׂיתֶם שְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד, לַחֲטָאת; וּשְׁנֵי כֶבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, לְזִבַּח

שְׁלָמִים. כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוֹרִים תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה, עַל-שְׁנֵי כֶבֶשִׁים;

קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה, לַכֹּהֵן. כא וּקְרַאתֶם בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם--

כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ: חֲקַת עוֹלָם בְּכָל-מוֹשְׁבֵי תִיכֶם,

לְדֹרֹתֵיכֶם. כב וּבִקְצַרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרָצְכֶם,

לֹא-תִכְלֶה פָּאת שְׂדֵךְ בְּקִצְרֹךְ, וְלִקְט קְצִירְךָ, לֹא תִלְקֹט; לְעֹנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם, אָנִי

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. {פ}

כג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּאֲחַד לַחֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן--זָכְרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ. כה כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ; וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה, לַיהוָה. {ס} כו וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כז אַךְ בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפָּרִים הוּא, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְעֵינֵיכֶם, אֶת-נַפְשֵׁיכֶם; וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה, לַיהוָה. כח וְכָל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי יוֹם כִּפָּרִים, הוּא, לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תֵעָנֶה, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה--וְנִכְרְתָהּ, מֵעַמִּיהָ. ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מְלֶאכֶה, בְּעֶצֶם, הַיּוֹם הַזֶּה--וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא, מִקְרַב עִמָּה. לא כָּל-מְלֶאכֶה, לֹא תַעֲשׂוּ: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם. לב שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הוּא לָכֶם, וְעֵינֵיכֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם; בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ, בְּעָרֵב--מֵעָרֵב עַד-עָרֵב, תִּשְׁבְּתוּ שַׁבָּתְכֶם. {פ} ג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. לד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: בחמשה עשר יום, לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים, לַיהוָה. לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, מִקְרָא-קֹדֶשׁ; כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ. לו שִׁבְעַת יָמִים, תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה; בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה, עֲצֻרַת הוּא--כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ.

לו אלה מועדי יהוה, אשר-תקראו אתם מקראי

קדש: להקריב אשה ליהוה, עלה ומנחה זבח ונסכים--דבר-יום ביום. לח מלבד,

שבת יהוה; ומלבד מתנותיכם, ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבתיכם, אשר תתנו, ליהוה

לט אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי, באספכם את-תבואת הארץ, תחגו את-

חג-יהוה, שבעת ימים; ביום הראשון שבתון, וביום השמיני שבתון

ביום הראשון, פרי עץ הדר כפת תמרים, וענף עץ-עבת, וערבי-נחל; ושמתם, לפני יהוה אלהיכם--שבעת ימים.

מא וחגתם אתו חג ליהוה, שבעת ימים בשנה: חקת עולם לדורותיכם, בחדש השביעי תחגו אתו. מב בסכת תשבו, שבעת ימים; כל-האזרח, בישראל, ישבו, בסכת. מג למען, ידעו דרתיכם, כי בסכות הושבתי את-

בני ישראל, בהוציאני אותם מארץ מצרים: אני, יהוה אלהיכם

מד וידבר משה, את-מעדי יהוה, אל-בני ישראל.

Let's focus first on the laws of Shavuot
 And it's special korbanot
 But first, a quick review of the korbanot in Parshat Pinchas
 Bamidbar Chapters 28 -29

IV. Vayikra chapter 23 – the laws of Shavuot

- ט וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. 9 And the LORD spoke unto Moses saying:
- י דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם, וּקְצַרְתֶּם אֶת-קְצִירָהּ--וְהֵבֵאתֶם אֶת-
עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם, אֶל-הַכֹּהֵן. 10 Speak unto the children of Israel, and say
unto them: When ye are come into the land
which I give unto you, and shall reap the
harvest thereof, then ye shall bring the sheaf
of the first-fruits of your harvest unto the
priest.
- יא וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה, לְרִצְוֹנְכֶם;
מִמֶּחֳרַת, הַשַּׁבָּת, יִנִּיפְנֹה, הַכֹּהֵן. 11 And he shall wave the sheaf before the
LORD, to be accepted for you; on the morrow
after the sabbath the priest shall wave it.
- יב וְעֲשִׂיתֶם, בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת-הָעֹמֶר, כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן-שָׁנָתוֹ
לְעֹלָה, לַיהוָה. 12 And in the day when ye wave the sheaf, ye
shall offer a he-lamb without blemish of the
first year for a burnt-offering unto the LORD.
- יג וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן, אִשָּׁה
לַיהוָה--רֵיחַ נִיחֹחַ; וְנִסְכָּה יַיִן, רְבִיעֵת הַהֵיזֶן. 13 And the meal-offering thereof shall be two
tenth parts of an ephah of fine flour mingled
with oil, an offering made by fire unto the
LORD for a sweet savour; and the drink-
offering thereof shall be of wine, the fourth
part of a hin.
- יד וְלֶחֶם וְקָלִי וְכֹרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ, עַד-עֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה--עַד
הֵבִיאְכֶם, אֶת-קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, בְּכֹל
מִשְׁבְּתֵיכֶם. {ס} 14 And ye shall eat neither bread, nor parched
corn, nor fresh ears, until this selfsame day,
until ye have brought the offering of your
God; it is a statute for ever throughout your
generations in all your dwellings. {S}
- טו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמֶּחֳרַת הַשַּׁבָּת, מִיּוֹם הֵבִיאְכֶם, אֶת-
עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שִׁבְעַת שַׁבָּתוֹת, תְּמִימַת תִּהְיֶינָה. 15 And ye shall count unto you from the
morrow after the day of rest, from the day
that ye brought the sheaf of the waving;
seven weeks shall there be complete;
- טז עַד מִמֶּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת, תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם;
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה, לַיהוָה. 16 even unto the morrow after the seventh
week shall ye number fifty days; and ye shall
present a new meal-offering unto the LORD.
- יז מִמוֹשְׁבֵיכֶם תֵּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה, שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים-
סֹלֶת תִּהְיֶינָה, חֲמֵץ תֹּאפֶינָה: בְּכוֹרִים, לַיהוָה. 17 Ye shall bring out of your dwellings two
wave-loaves of two tenth parts of an ephah;
they shall be of fine flour, they shall be baked
with leaven, for first-fruits unto the LORD.
- יח וְהִקְרַבְתֶּם עַל-הַלֶּחֶם, שִׁבְעַת כֶּבֶשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה,
וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד, וְאִילָם שְׁנָיִם: יְהִיוּ עֹלָה, לַיהוָה, וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵיהֶם, אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. 18 And ye shall present with the bread seven
lambs without blemish of the first year, and
one young bullock, and two rams; they shall be
a burnt-offering unto the LORD, with their
meal-offering, and their drink-offerings, even
an offering made by fire, of a sweet savour
unto the LORD.
- יט וְעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד, לְחַטָּאת; 19 And ye shall offer one he-goat for a sin-
offering, and two he-lambs of the first year
for a sacrifice of peace-offerings.

וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, לְזִבַּח שְׁלָמִים.

כ וְהִנִּיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבְּכֻרִים תְּנוּפָה, לִפְנֵי יְהוָה, עַל-שְׁנֵי, כִבְשִׁים; קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה, לַכֹּהֵן.

20 And the priest shall wave them with the bread of the first-fruits for a wave-offering before the LORD, with the two lambs; they shall be holy to the LORD for the priest.

כא וּקְרַאתֶם בְּעֶצְם הַיּוֹם הַזֶּה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם--
כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ: חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל-
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם, לְדֹרֹתֵיכֶם.

21 And ye shall make proclamation on the selfsame day; there shall be a holy convocation unto you; ye shall do no manner of servile work; it is a statute for ever in all your dwellings throughout your generations.

כב וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קַצִּיר אֲרָצְכֶם, לֹא-תִכְלֶה פְּאַת
שְׂדֶךְ בִּקְצֹרְךָ, וְלֶקֶט קַצִּירְךָ, לֹא תִלְקֹט; לְעֹנִי וְלִגֵּר
תַּעֲזֹב אֹתָם, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

22 And when ye reap the harvest of your land, thou shalt not wholly reap the corner of thy field, neither shalt thou gather the gleanings of thy harvest; thou shalt leave them for the poor, and for the stranger: I am the LORD your God. {P}

[see Vayikra 19:9-10]

{פ}

כג וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.

23 And the LORD spoke unto Moses, saying:

כד דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ, יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן--זְכָרוֹן תְּרוּעָה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ.

24 Speak unto the children of Israel, saying: In the seventh month, in the first day of the month, shall be a solemn rest unto you, a memorial proclaimed with the blast of horns, a holy convocation.

כה כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ; וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָׁה,
לַיהוָה. {ס}

25 Ye shall do no manner of servile work; and ye shall bring an offering made by fire unto the LORD. {S}

Let's note the only other time the nation offers and
"shlamim"- in Parshat Shmini
(and Har Sinai – see Shmot 24:4-8)

III. Vayikra chapter 9 –“Yom ha'Shmini”

The day the shchina returns & the Mishkan functions

Note how Am Yisrael bring a “chatat / olah/ shlamim” on that day!

א וַיְהִי, בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי, קָרָא מֹשֶׁה, לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו--וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

1 And it came to pass on the eighth day, that Moses called Aaron and his sons, and the elders of Israel;

ב וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן, קַח-לָךְ עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה--תְּמִימִם; וְהִקְרַב, לִפְנֵי יְהוָה.

2 and he said unto Aaron: 'Take thee a bull-calf for a sin-offering, and a ram for a burnt-offering, without blemish, and offer them before the LORD.

ג וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, תְּדַבֵּר לֵאמֹר: קַחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לְחַטָּאת, וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה.

3 And unto the children of Israel thou shalt speak, saying: Take ye a he-goat for a sin-offering; and a calf and a lamb, both of the first year, without blemish, for a burnt-offering;

ד וְשׂוֹר וְאַיִל לְשִׁלְמִים, לְזִבַח לִפְנֵי יְהוָה, וּמִנְחָה, בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: כִּי הַיּוֹם, יֵהוּהָ נֹרְאָה אֵלֵיכֶם.

4 and an ox and a ram for peace-offerings, to sacrifice before the LORD; and a meal-offering mingled with oil; for to-day the LORD appeareth unto you.'

ה וַיִּקְחוּ, אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה, אֶל-פְּנֵי, אֶהֱל מוֹעֵד; וַיִּקְרְבוּ, כָּל-הָעֵדָה, וַיַּעֲמְדוּ, לִפְנֵי יְהוָה.

5 And they brought that which Moses commanded before the tent of meeting; and all the congregation drew near and stood before the LORD.

ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ--וַיֵּרָא אֵלֵיכֶם, כְּבוֹד יְהוָה.

6 And Moses said: 'This is the thing which the LORD commanded that ye should do; that the glory of the LORD may appear unto you.'

Note the similarity to the yearly Yom Kippur ritual ! - chapter 16